

ληνικῆς· ὡς δὲ, ἵνα διδάξητε τὴν ἔννοιαν τῶν τελευταίων, χρήσεσθε λέξεσι γυδαίαις ὅπως τὰ ἀναγνωσματάρια ὑμῶν καταστῶσι καταληπτὰ τοῖς παισίν, οὕτως ἠδύνασθε μοχλοῦσαι πως ἵνα ἐρμηνεύσητε τὰ εὐχερέστερα τῶν Ἑλληνικῶν κειμένων τὰ ἐν ταῖς ἀρχαίαις Χρηστομαθείαις εὕρισκόμενα. Μειονεκτῆσατε μόνον ἐὰν χρήσησθε τοῖς νεολληνικοῖς κειμένοις κατὰ τοῦτο ὅτι διδάξετε τοῖς παισίν ἐννοίας δυσκαταλήπτους ἐν φρασεολογίᾳ πόρρω ἀπεχούσῃ τῆς χάριτος τῆς ἀρχαίας φρασεολογίας, ἣν ἐν τούτοις ἠδύναντο προσοικειώσασθαι οἱ παῖδες—καὶ ἀληθῶς προσωκοιοῦντο ἄλλοτε—εἰ εἰθίζετε αὐτοὺς περὶ τὴν ἀκριβῆ τῶν εὐλήπτων ἀρχαίων κειμένων ἀνάγνωσιν μετὰ τῆς προσηκούσης στίξεως καὶ τῆς δεούσης τονώσεως τῆς φωνῆς. Δότε μοι ἐπιτήδειον διδάσκαλον τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης ἀποφεύγοντα ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τὴν χρῆσιν γυδαίων λέξεων, ἀφίνοντα ἀνερμηνεύτους τὰς λέξεις καὶ τὰς φράσεις αἰτινες μόνον διὰ τῆς συγνῆς ἀναγνώσεως καταληφθήσονται ὑπὸ τῶν παιδῶν, προστιθέντα τῇ διδασκαλίᾳ τῶν ἀρχαίων κειμένων πίνακας εἰδικούς περιέχοντας τὰς ἀρχαίας Ἑλληνικὰς λέξεις τὰς εἰς σειράν τινα ἐννοιῶν, ἢ εἰς τέχνην τινα ἢ εἰς βασιλείον τι τῆς φύσεως ἢ ἐπιστήμην τινα ἀνηκούσας, καὶ ὑπισχνοῦμαι ὑμῖν τὴν τελειοτέραν προκαταρκτικὴν παιδείαν.—ὑπάρχουσι δὲ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλληνικῇ αἱ πλείους τῶν εἰς τὰς τέχνας καὶ τὸν βίον χρησίμων λέξεων, ὡς κατέδειξαν οἱ Κ. Κ. Φίλιππος Ἰωάννου καὶ Χαντζερῆς ἀνευρόντες τὴν ἀρχαίαν στρατιωτικὴν καὶ τὴν ναυτικὴν γλῶσσαν καὶ ὀλίγας μόνον λέξεις νέας διὰ τοὺς κλάδους τούτους κατ' ἀναλογίαν δημιουργήσαντες.

Τίνος ἔνεκα δὲ τοὺς πίνακας ἐκείνους προσαρτητέον οἶμαι τῇ διδασκαλίᾳ τῶν κειμένων τοῦ Αἰσώπου, τοῦ